

Μηνύματα ελπίδας στην Πασχάλια Εγκύκλιο του Πατριαρχείου Σερβίας

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Σερβίας](#)

Με το πανευφρόσυνο «Χριστός Ανέστη» ο [Μακαριώτατος Πατριάρχης κ.κ. Πορφύριος](#) και η Ιεραρχία της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Σερβίας απευθύνονται προς τον κλήρο και τον λαό, αναδεικνύοντας μέσα από τη φετινή Πασχάλια εγκύκλιο τους το σωτηριολογικό νόημα της [Αναστάσεως](#) μέσα σε έναν κόσμο ταραγμένο από πολέμους, αβεβαιότητα και πνευματική σύγχυση.

Η εγκύκλιος επισημαίνει ότι οι ευαγγελικές προρρήσεις περί πολέμων αποτελούν πλέον ζώσα πραγματικότητα, καθώς «βλέπουμε αναταραχές μεταξύ των λαών». Ωστόσο, μέσα σε αυτή τη σκοτεινή συγκυρία, αντηχεί το αναστάσιμο μήνυμα: «Μη φοβείσθε!», το οποίο απευθύνει ο ίδιος ο Αναστάς Χριστός, καταλύοντας τον φόβο του θανάτου.

Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στη διαπίστωση ότι, παρά τη νίκη της ζωής επί του

θανάτου, εξακολουθούν να υπάρχουν «ζωντανοί τάφοι γεμάτοι μίσος, εγωισμό και πάθη», που εκφράζονται τόσο στην ανθρώπινη καρδιά όσο και στη δημόσια ζωή. Η εγκύκλιος τονίζει τη σύγχρονη τάση να αποτιμώνται οι κρίσεις με «ψυχρούς οικονομικούς δείκτες», ενώ «στη σκιά αυτών των υπολογισμών παραμένουν οι ανθρώπινες τραγωδίες».

Παράλληλα, υπογραμμίζεται η πνευματική κρίση του σύγχρονου κόσμου, όπου «τα συστήματα αξιών μεταβάλλονται οργανωμένα προς την κατεύθυνση των αντιαξιών» και «η απώλεια νοήματος» κυριαρχεί.

Η εγκύκλιος αναλύει θεολογικά το γεγονός ότι ο Αναστάς Χριστός δεν γίνεται άμεσα αναγνωρίσιμος, όπως μαρτυρούν τα ευαγγελικά παραδείγματα. Η αναγνώρισή Του προϋποθέτει «νέο, πνευματικό βλέμμα» και προσωπική σχέση μαζί Του, μέσα από την προσευχή, τη Θεία Ευχαριστία και την υπακοή στον λόγο Του.

Ιδιαίτερα χαρακτηριστική είναι η σύνδεση της Αναστάσεως με την πράξη της συγχωρήσεως: «Θαύμα είναι όταν συγχωρούμε και διακόπτουμε τον κύκλο του μίσους», ενώ τονίζεται ότι «η εκδίκηση είναι σταύρωση χωρίς ανάσταση». Η Ανάσταση, κατά την εγκύκλιο, δεν αποτελεί απλώς ιστορικό γεγονός αλλά βιωματική πραγματικότητα που ενεργοποιείται κάθε φορά που ο άνθρωπος επιλέγει την αγάπη αντί του μίσους.

Η Χριστιανική πίστη εκδηλώνεται έμπρακτα και ως διακονία προς τον πάσχοντα άνθρωπο, καθώς «σε κάθε πάσχοντα και περιφρονημένο συναντούμε τον ίδιο τον Χριστό».

Ξεχωριστή αναφορά γίνεται στο Κοσσυφοπέδιο και τα Μετόχια, ως «ιστορικό και πνευματικό κέντρο» του σερβικού λαού, με έκκληση για έμπρακτη αλληλεγγύη και ενότητα: «Δεν αρκεί να αγαπούμε με λόγια· η αγάπη πρέπει να γίνεται πράξη».

Η εγκύκλιος καταλήγει με δοξολογική αναφορά στο μυστήριο της Αναστάσεως και κάλεσμα προς όλους να βιώσουν την ενότητα και τη συμφιλίωση, ακόμη και προς τους εχθρούς: «Ας αγκαλιάσουμε ο ένας τον άλλον και ας πούμε και σε εκείνους που μας μισούν: αδελφοί!».